

THIÊN CHÚA THẬT CÔNG BÌNH KHI TUYÊN ÁN!

... Đức Cha Louis-Gaston de Ségur (1820-1881) là quý tử của bá tước Eugène de Ségur và nữ bá tước Sophie Rostopchine. Ngài là vị Giám Mục lỗi lạc từng viết nhiều tác phẩm huấn đức thiêng liêng. Một trong các tác phẩm của ngài **minh chứng sự hiện hữu của Hỏa Ngục**. Đức Cha viết.

Câu chuyện xảy ra tại Moscou vào năm 1812 ngay trong gia tộc tôi. Ông Ngoại tôi - tử tước Fédor Rostopchine (1765-1826) - lúc ấy là thống đốc quân sự tại Moscou. Ông Ngoại giao thân với tử tước

Orloff, một người tài giỏi, nhưng lại khô khan đạo nghĩa.

Một buổi tối, sau khi dùng bữa, tử tước Orloff bắt đầu nói chuyện đùa với một tướng - tạm gọi là tướng Victor - vốn theo triết thuyết “hoài nghi” của Voltaire (Francois Marie Arouet Voltaire 1694-1778). Dần dần câu chuyện đưa đến vấn đề tôn giáo, thường bị hai người chọn làm đề tài chế nhạo. Và dĩ nhiên, trong đó có đề tài Hỏa Ngục.

Tử tước Orloff khiêu khích trước. Ông nói:

- Không rõ bên kia nắm mồ, có cái gì khác hiện hữu không?

Tướng Victor đáp liền:

- **Được rồi! Nếu quả thực có cái gì đó, thì một người trong hai chúng ta, ai chết trước, sẽ hiện về báo cho người kia biết.** Anh đồng ý không?

Tử tước Orloff gật đầu nói:

- Đồng ý!

Rồi ông giơ tay bắt tay bạn như cử chỉ giao kèo: phải trung tín giữ lời đã hứa!

Sau đó một tháng, tướng Victor nhận lệnh rời thủ đô Moscou để đảm trách một chức vụ quan trọng trong quân lực Nga vì hoàng đế Napoléon I (1769-1821) của nước Pháp vừa tuyên chiến với nước Nga.

3 tuần sau, vào sáng sớm tinh sương, tướng Victor đi một vòng để do thám địa điểm của địch quân. Bỗng ông bị một viên đạn bắn xuyên bụng. Ông gục ngã và chết ngay tại chỗ. Chính lúc đó, linh hồn ông trình diện trước tòa THIÊN CHÚA.

Tử tước Orloff đang ở Moscou và không hay biết gì về thảm họa xảy đến cho bạn mình. Vậy mà, cùng ngày buổi sáng hôm ấy, mặc dầu đã thức giấc, tử tước Orloff vẫn còn nằm rán lại trong giường. Bỗng chốc, ông trông thấy chiếc màn che giường động đậy, rồi, chỉ cách đó hai bước, xuất hiện rõ ràng gương mặt tái mét của người quá cố. Tướng Victor, một tay đặt trên ngực, đồng dục tuyên bố:

- Quả thật có Hỏa Ngục và tôi đang bị trầm luân trong ấy!

Nói xong, người quá cố biến mất.

Tử tước Orloff nhảy ra khỏi giường, mình mặc nguyên bộ đồ ngủ, chân mang dép ngủ, đầu tóc bù xù, đôi mắt thất thần, gương mặt nhợt nhạt như một miếng giẻ rách. Ông đâm đầu chạy một mạch đến nhà Ông Ngoại tôi - bá tước Rostopchine - kể cho Ngoại nghe câu chuyện vừa xảy ra. Lúc ấy Ngoại cũng vừa thức dậy. Ngoại kinh ngạc khi thấy tử tước Orloff xuất hiện như một tên điên. Ngoại hỏi ngay:

- Có chuyện gì xảy ra cho tử tước vậy?

Tử Tước Orloff vừa thở hổn hển vừa trả lời:

- Tôi nghĩ sẽ bị điên vì sợ hãi quá độ. Tôi vừa trông thấy tướng Victor!

Ngoại tôi không hiểu nên hỏi:

- Ủa, tướng Victor đã về lại Moscou rồi sao?

Tử tước Orloff vừa sà người trên chiếc đi-văng vừa đáp liền:

- Ồ, không phải vậy! Ông không bao giờ trở lại nữa, và đây mới là điều làm tôi kinh hoàng!

Nói xong, tử tước Orloff thuật lại cuộc hiện về của tướng Victor, với đủ mọi chi tiết nghe thật rợn rùng!

Ông Ngoại tôi tìm lời trấn an tử tước Orloff, lấy lý do có lẽ ông chỉ là nạn nhân của một ảo tưởng. Và rất có thể, tướng Victor chưa chết!

Thế nhưng, 10 ngày sau, quân lực Nga hoàng gửi điện cho Ngoại tôi báo tin tướng Victor đã tử nạn, vào đúng buổi sáng mà tử tước Orloff trông thấy ông hiện về.

... Câu chuyện thứ hai được ghi rõ trong sử liệu thánh Francesco de Geronimo (17/12/1642 - 11/5/1716), hay cũng gọi là "di Girolamo" một vị thánh rất nổi tiếng. Thánh di Girolamo là Linh Mục

dòng Tên, chào đời tại Taranto, nhưng hoạt động tông đồ và qua đời tại Napoli, miền Nam nước Ý. Mục vụ đặc sắc nhất của ngài là giảng các tuần đại phúc. Vào thời kỳ ấy, các buổi giảng thuyết thường diễn ra nơi các đường phố, tại các công viên, giữa các quảng trường, hay trong các khu vực có những nhà điểm. Mục đích của thánh nhân là mời gọi mọi người hồi tâm thống hối, trở về cùng THIÊN CHÚA và sống ngay chính.

Một hôm, thánh Francesco de Geronimo thuyết giảng trước một đám thật đông dân chúng, kéo đến nghe ngài nơi quảng trường thành phố Napoli. Gần đó, trong căn nhà có cửa sổ nhìn xuống quảng trường, **có một phụ nữ trầm nết sinh sống**. Với chủ đích quấy phá và lấn át tiếng nói của vị thánh, bà cất tiếng la hét ầm ĩ và múa máy lung tung. Mọi lời khuyến cáo bà im đi, đều vô hiệu. Thánh de Geronimo đành bỏ dở buổi giảng thuyết hôm ấy.

Ngày hôm sau, thánh nhân trở lại giảng nơi chỗ cũ. Ngạc nhiên vì thấy cửa sổ phòng bà đóng kín mít, thánh nhân hỏi lý do tại sao. Người ta cho biết bà ta bất ngờ qua đời trong đêm. Thánh nhân liền nói:

- Chúng ta hãy đi xem bà!

Một số đông đi theo ngài và trông thấy xác bà còn nằm sóng soài dưới đất. Như được linh hứng, thánh de Geronimo cất tiếng hỏi:

- Hỡi Catarina, nhân danh Chúa, hãy nói cho mọi người đang có mặt nơi đây biết bà đang ở đâu.

Tức khắc, đôi mắt người quá cố hé mở, đôi môi động đậy. Rồi bằng một giọng khàn khàn, khủng khiếp, bà trả lời:

- Ở trong Hỏa Ngục .. Tôi bị trầm luân trong Hỏa Ngục đời đời kiếp kiếp!

Mọi người hiện diện toát mồ hôi lạnh, dựng tóc gáy! Lúc xuống cầu thang, thánh de Geronimo lảo nhảo lập lại:

- Trong Hỏa Ngục mãi mãi .. Ôi THIÊN CHÚA công minh, đáng run sợ biết là chừng nào!

Đa số những người chứng kiến cảnh tượng hãi hùng đó không muốn trở về nhà, trước khi xét mình kỹ lưỡng, thành tâm thống hối và sốt sắng lãnh bí tích Giải Tội.

Linh mục Francesco de Geronimo được Đức Giáo Hoàng Pio VII (1800-1823) tôn phong chân phước ngày 2-5-1806 và Đức Giáo Hoàng Gregorio XVI (1831-1846) nâng lên hàng hiển thánh ngày 26-5-1839. Trong hồ sơ xin phong thánh cho ngài có ghi lại chứng từ như sau:

- Con có mặt trong biến cố kinh hoàng ấy. Nhưng con không biết trình bày ra sao, diễn tả như thế nào cho đúng tâm tình của con cũng như của mấy người khác. Con chỉ biết nói một điều là cứ mỗi lần có dịp đi ngang quảng trường và trông thấy cánh cửa sổ ấy, con như còn nghe rõ ràng tiếng nói khàn khàn khủng khiếp: "Trong Hỏa Ngục .. Tôi bị trầm luân đời đời trong Hỏa Ngục!".

... Câu chuyện thứ ba xảy ra tại thủ đô Roma, mấy ngày trước lễ Truyền Tin năm 1873. Nơi căn nhà của các cô gái làng chơi - hành nghề mại dâm - có một cô gái bị thương nơi tay. Vết thương ban đầu tưởng nhẹ bỗng trở nặng cách bất ngờ. Cô gái được đưa vào nhà thương và qua đời ngay đêm ấy.

Trong cùng đêm đó, nơi căn nhà mại dâm, một cô gái khác không hay biết gì về điều chẳng lành xảy đến cho bạn mình ở nhà thương. Nhưng cô cất tiếng hét ầm ỹ, gây xáo trộn trong nhà và làm náo động các căn nhà chung quanh. Không ai làm cho cô im được. Người ta phải gọi cảnh sát đến can thiệp. Sau cùng, cô kể cho mọi người nghe như sau.

Người bạn gái qua đời ở nhà thương hiện về với thân mình rực lửa và nói:

- Tôi bị trầm luân muôn kiếp trong Hỏa Ngục. Vậy nếu cô không muốn bị cùng số phận như tôi, thì hãy tức khắc rời bỏ cái chốn nhơ nhớp này và trở về cùng THIÊN CHÚA!

Kể xong, cô đứng ngồi không yên và mong cho trời mau sáng, để cô dọn đồ ra khỏi nhà. Mọi người ngỡ ngàng và càng kinh ngạc hơn nữa khi sáng sớm hôm sau nhận tin cô gái bị thương nơi tay đã qua đời trong đêm ấy tại nhà thương.

Về phần bà chủ căn nhà mại dâm, bà kinh hoàng đến độ, lâm trọng bệnh. Nghĩ tới cuộc hiện về của cô gái khốn khổ bị rơi xuống Hỏa Ngục, bà hồi tâm và ăn năn thống hối. Bà xin rước Linh Mục đến để lãnh các Bí Tích. Giáo quyền liền cử một Linh Mục thánh thiện. Đó là Đức Ông Sirolli, Cha Sở nhà thờ San Salvatore in Laura.

Trước sự hiện diện của nhiều nhân chứng, Đức Ông Sirolli bắt buộc bệnh nhân phải công khai phản cung các lời bà đã xúc phạm chống lại Đức Giáo Hoàng. Bà cũng phải long trọng từ bỏ việc điều hành căn nhà mại dâm ô nhục này. Bệnh nhân khiêm tốn thi hành mọi đòi buộc của vị Linh Mục. Bà sốt sắng lãnh các Bí Tích sau cùng và trút hơi thở trong ơn nghĩa Chúa. Toàn thể dân thành Roma đều biết và kể cho nhau nghe biến cố có một không hai ấy.

... "Lạy THIÊN CHÚA, xin lấy lòng nhân hậu xót thương con, mở lượng hải hà xóa tội con đã phạm. Xin rửa con sạch hết lỗi lầm, tội lỗi con, xin Ngài thanh tẩy. Vâng, con biết tội mình đã phạm, lỗi lầm cứ ám ảnh ngày đêm. Con đắc tội với Chúa, với một mình Chúa, dám làm điều dữ trái mắt Ngài. Như vậy, Ngài thật công bình khi tuyên án, liêm chính khi xét xử. Ngài thấy cho: lúc chào đời con đã vương lầm lỗi, đã mang tội khi mẹ mới hoài thai. Nhưng Ngài yêu thích tâm hồn chân thật, dạy con thấu triệt lẽ khôn ngoan. Xin dùng cành hương thảo rửa nước thanh tẩy con, con sẽ được tinh tuyền; xin rửa con cho sạch, con sẽ trắng hơn tuyết. Xin cho con được nghe tiếng reo mừng hoan hỷ, để xương cốt bị Ngài nghiền nát được nhảy múa tung bừng. Xin ngoảnh mặt đừng nhìn bao tội lỗi và xóa bỏ hết mọi lỗi lầm. Lạy THIÊN CHÚA, xin tạo cho con một tấm lòng trong trắng, đổi mới tinh thần cho con nên chung thủy. Xin đừng nổi giận con không cho gần Nhan Thánh, đừng cất khỏi lòng con thần khí thánh của Ngài. Xin ban lại cho con niềm vui vì được Ngài cứu độ, và lấy tinh thần quảng đại đỡ nâng con" (Thánh Vịnh 51(50) 3-14).

(Dom Giuseppe Tomaselli, "Y A-T-IL UN ENFER?", Téqui, 1965, trang 24-28)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt